

Sygn. akt II K 366/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22/03/2022r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy (...)

przy udziale Prokuratora - G. W.

po rozpoznaniu w dniach 09/03/2021 r., 15/06/2021 r., 07/09/2021 r., 14/09/2021 r., 12/10/2021 r., 16/11/2021 r., 11/01/2022 r., 08/03/2022 r., 22/03/2022 r.

sprawy:

1. S. K. (1)

c. M. i D. z domu P.

ur. (...) w C.

oskarżonej o to że:

I. w okresie od 7 września 2018 roku do kwietnia 2020 roku w P. prowadząc działalność gospodarczą Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd D. Ł. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktur o numerze (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży pszenżyta, nr (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży jęczmienia oraz nr (...) z dnia 7 września 2018 roku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacanie należności, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 103 502,00 zł na szkodę D. Ł. (1) i N. Ł. (1),

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk

II. w dniu 10 grudnia 2019 roku w C. prowadząc działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi z siedzibą w P. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w sytuacji grożącej im niewypłacalności zawarła umowę o podział majątku dorobkowego małżonków R. A numer (...) w kancelarii notarialnej w C. D. R. w C. przy ul. (...) wyłączając obowiązującą ich majątkową wspólność ustawową i wprowadzając w ich związku małżeńskim ustrój rozdzielności majątkowej, zgodnie z którą doprowadziła do ukrycia składników swojego majątku przez co udaremniła zaspokojenie swoich wierzycieli, w tym D. Ł. (1), N. Ł. (1) oraz udaremniła wykonanie orzeczeń sądowych zasądających roszczenia na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., S. N. (1), J. K. (1) oraz A. Ł. (1),

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 2 kk

III. w dniu 30 czerwca 2020 roku w miejscowości D. na terenie (...) w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego dokonała demontażu pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) i numerze VIN (...) stanowiący zabezpieczenie majątkowe w kwocie 20 000 zł na podstawie postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chełmnie z dnia 25 maja 2020 roku w sprawie PR Ds. (...)

tj. o przestępstwo z art. 300§ 2 kk

IV. w okresie od 1 września 2017 roku do 8 września 2020 roku w P. prowadząc działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd S. N. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktury VAT (...) o numerze (...) z dnia 1 września 2017 roku, tj. sprzedaży rzepaku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacenie należności, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 90 122, 89zł na szkodę S. N. (1),

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk

2. A. K. (1)

s. J. i J. z domu S.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

V. w okresie od 29 marca 2019 roku do kwietnia 2020 roku w U., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd właściciela firmy (...) j. J. K. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem materiałów budowlanych wynikających z faktur o numerze (...) z 29 marca 2019 roku, 70/04/19/C z 9 kwietnia 2019 roku oraz 10/06/19/C z dnia 3 czerwca 2019 roku doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacenie należności, czym spowodował straty w łącznej kwocie 100 656,76 zł na szkodę B. Sp. j. reprezentowanej przez J. K. (2),

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk

VI. w okresie od 7 września 2018 roku do kwietnia 2020 roku w P. działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) (...), Sprzedaż, Handel i Usługi w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd D. Ł. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktur o numerze (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży pszenżyta, nr (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży jęczmienia oraz nr (...) z dnia 7 września 2018 roku doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacenie należności, czym spowodował straty w łącznej kwocie 103 502,00 zł na szkodę D. Ł. (1) i N. Ł. (1),

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk

VII. w dniu 10 grudnia 2019 roku w C. działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) prowadzącą działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi z siedzibą w P. w sytuacji grożącej im niewypłacalności zawarł umowę o podział majątku dorobkowego małżonków R. A numer (...) w kancelarii notarialnej w C. D. R. w C. przy ul. (...) wyłączając obowiązującą ich majątkową wspólność ustawową i wprowadzając w ich związku małżeńskim ustrój rozdzielności majątkowej, zgodnie z którą doprowadził do ukrycia składników swojego majątku przez co udaremnił zaspokojenie swoich wierzycieli, w tym D. Ł. (1), N. Ł. (1) oraz udaremnił wykonanie orzeczeń sądowych zasądzających roszczenia na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., S. N. (1), J. K. (1) oraz A. Ł. (1),

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 2 kk

VIII. w okresie od 1 września 2017 roku do 8 września 2020 roku w P. działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1), prowadzącą działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd S. N. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktury VAT RR. o numerze (...) z dnia 1 września 2017 roku, tj. sprzedaży rzepaku doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacenie należności, czym spowodował straty w łącznej kwocie 90 122, 89zł na szkodę S. N. (1),

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk

orzeka:

- I. uniewinnia oskarżoną **S. K. (1)** od popełnienia czynów zarzucanych jej w punktach I, II i IV aktu oskarżenia,
- II. ustalając, iż oskarżona **S. K. (1)** dopuściła się popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie III aktu oskarżenia, tj. występku z art. 300 § 2 k.k. oraz uznając, że wina oskarżonej oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 67 § 1 k.k. prowadzone przeciwko S. K. (1) postępowanie karne warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby od uprawomocnienia się wyroku,
- III. na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,
- IV. na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,
- V. uniewinnia oskarżonego **A. K. (1)** od popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach VI, VII i VIII aktu oskarżenia,
- VI. uznaje oskarżonego **A. K. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie V akcie oskarżenia, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i za to na mocy art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
- VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,
- VIII. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,
- IX. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązuje oskarżonego do wykonania zobowiązania wynikającego z tytułu wykonawczego w sprawie z powództwa Firmy Handlowej (...). L. K. Sp. j. w T. przeciwko A. K. (1) z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt VI GNc(...)
- X. zasądza od oskarżonej S. K. (1) opłatę sądową w kwocie 60,- zł (sześćdziesiąt złotych) i obciąża ją wydatkami postępowania w 1/8 części w kwocie 441,25 (czteryście czterdzieści jeden złotych dwadzieścia pięć groszy), a ponadto w 1/4 części wydatku w postaci kosztu uzupełniającej opinii sądowo – psychiatryczno – psychologicznej w kwocie 328,34 zł (trzysta dwadzieścia osiem złotych trzydzieści cztery grosze),
- XI. zasądza od oskarżonego A. K. (1) opłatę sądową w kwocie 180,- zł (sto osiemdziesiąt złotych) i obciąża go wydatkami postępowania w 1/8 części w kwocie 441,25 (czteryście czterdzieści jeden złotych dwadzieścia pięć groszy).

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K (...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie			

<p>art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1.</p>	<p>S. K. (1)</p>	<p>Czyn przypisany:</p> <p>w dniu 30 czerwca 2020 roku w miejscowości D. na terenie (...) w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego dokonała demontażu pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) i numerze VIN (...) stanowiący zabezpieczenie majątkowe w kwocie 20 000 zł na podstawie postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chełmnie z dnia 25 maja 2020 roku w sprawie PR Ds.(...)</p> <p><i>tj. przestępstwo z art. 300§ 2 kk</i></p>	

2.	A. K. (1)	<p>Czyn przypisany:</p> <p>w okresie od 29 marca 2019 roku do kwietnia 2020 roku w U., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd właściciela firmy (...). j. J. K. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem materiałów budowlanych wynikających z faktur o numerze (...) z 29 marca 2019 roku, 70/04/19/C z 9 kwietnia 2019 roku oraz 10/06/19/C z dnia 3 czerwca 2019 roku doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacenie należności, czym spowodował starty w łącznej kwocie 100 656,76 zł na szkodę B. Sp. j. reprezentowanej przez J. K. (2),</p> <p>tj. przestępstwo z art. 286§ 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
S. K. (1) prowadziła działalność gospodarczą Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi z siedzibą w P.. Przedmiotem tej działalności był m.in. skup produktów rolnych i ich dalsza odsprzedaż. Powyższa działalność gospodarcza zarejestrowana była na S. K. (1), jednak faktycznie	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia A. K. (k. 1253, 1534), - wyjaśnienia S. K. (k. 1251, 1296-1297, 1534v), - zeznania świadka M. C. (k. 73, 111-112, 1470v), - zeznania świadka Z. M. (k. 85, 1471), 		

skupem i rozmowami z kontrahentami zajmował się mąż w/w A. K. (1). Działalność prowadzona przez S. i A. K. (1) polegała na m.in. pośredniczeniu w handlu zbożami: dokonywali zakupu zboża od rolników, a następnie odsprzedawali je w większej ilości, mając tym samym możliwość negocjacji lepszej ceny. W zasadzie była to okoliczność powszechnie znana, przynajmniej większości licznych kontrahentów. Zdarzało się, że na skutek zmiany cen p. K. trudno było wywiązać się z umów kontraktacji, gdyż kupowali zboże drożej, niż sami je odsprzedawali. Szczególnie widoczne było to w przypadku umów długoterminowych, kiedy początkowo z analizy rynku płynęła sugestia, że po cenie zakontraktowanej można będzie zboże sprzedać, ale potem rynek „odbił” i okazywało się odwrotnie, a p. K. ponosili straty.

Do roku 2018 działalność gospodarcza p. K. charakteryzowała się płynnością, zdarzało się nieterminowe regulowanie zobowiązań na skutek w/w zmian na rynku czy też tego, że ktoś inny im nie zapłacił, ale regulowali zdecydowaną większość zobowiązań, nie zawsze w terminie. Małżonkowie

- zeznania świadka W. K. (k. 90-91, 1471),

- zeznania świadka A. Ł. (k. 94-95, 1486v),

- zeznania świadka H. B. (k. 138-139, 1487v),

- zeznania świadka J. K. (1) (k. 142-143, 1463),

- zeznania świadka M. S. (k. 173, 1533v),

- zeznania świadka J. K. (k. 178-179, 1512v-1513),

- zeznania świadka M. B. (k. 250-251, 1487),

- zeznania świadka S. S. (k. 350-353, 1487v),

- zeznania świadka P. L. (k. 303-306, 1511v-1512v),

- zeznania świadka S. C. (k. 340-341),

- zeznania świadka K. S. (k. 344-345),

- zeznania świadka A. R. (k. 347-348, 1503v),

- zeznania świadka P. W. (k. 437-438),

- zeznania świadka M. S. (k. 478-479),

- zeznania świadka K. S. (k. 481-482),

- zeznania świadka S. Z. (k. 490-491),

- zeznania świadka R. M. (k. 867-868),

- zeznania świadka S. N. (k. 1241-1242, 1504),

K. dysponowali dużym majątkiem w postaci nieruchomości o łącznej powierzchni ponad 30 ha i szacunkowej wartości ok. 2.203.000 zł, jeszcze w 2019 r. mieli dużo sprzętu w postaci opryskiwaczy, agregatów, zaprawiarek, siewników, ciągnika, kombajnu itd. Część zobowiązań została uregulowana dobrowolnie, w tym na rzecz: S. C. (1), K. S. (1), Z. M. (1), W. K. (1), M. S. (1). Część postępowań egzekucyjnych przeciwko S. lub A. K. (1) zakończyła się wyegzekwowaniem całości roszczeń, w tym sprawach: (...) S. z o.o. p-ko A. K. (GKm 78/19), Z. p-ko A. K. (GKm 55/19), M. C. p-ko S. K. (1) (KM 61/19), Z. p-ko S. K. (1) (KM 181/19 i 33/19), D. B. (KM 122/19), M. B. (1) (KM (...)). W roku 2018 roku S. K. (1) uzyskała przychód po zmniejszeniu o wydatki w kwocie 56.447,02 zł, zaś w 2019 roku – 1.665 zł.

- notatka urzędowa (k. 48),
- kserokopia faktury VAT (...) nr (...) z załącznikami (k. 113-115),
- informacje od komorników (k. 75-77, 104-110, 118),
- kserokopie akt komorniczych Km (...), GKm (...), GKm (...), Km (...), GKm (...), GKm (...), GKm (...) i (...), GKm (...), Km (...), Km (...) (k. 120-137, 254-258, 259-266, 267-278, 357-366, 367-368, 369-389, 390-400, 404, 445-453)
- informacja z US w C. (k. 146-172),
- porozumienie pomiędzy (...) Sp. z o.o. z A i K K. (k. 176-177),
- pismo (...) z siedzibą w P.),
- odpisy ksiąg wieczystych należących do S i A K. (k. 313-336),
- kserokopia faktury VAT (...) dot. sprzedaży opryskiwacza wraz z oświadczeniem banku (k. 484-485),
- informacja w sprawie GKm 33/19 z wniosku (...) Sp. z o.o. (k. 871),
- informacje w sprawach Km 240/20 i 847/19 (k. 872, 885),
- informacja z BS w T. (k. 903-950),

- informacja z (...) Bank (...) S.A. (k. 961-984, 1003-1004),
- informacja z (...) (k. 1001, 1113-1114),
- informacja z (...) Bank S.A. (k. 1105-1011, 1075-1111),
- informacja z (...) Bank S.A. (k. 1230-1232),
- protokoły przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych należących do oskarżonych (k. 1023-1027)
- pismo (...) Spółdzielni H-U w S. (k. 1045-1047, 1202-1203),
- materiał poglądowy (k. 1050-1074),
- informacja z SR w Chełmnie (k. 1201),
- pismo z US w C. (k. 1214-1219),
- informacja z (...) Bank S.A. (k. 1222-1223),
- informacja od komornika przy SR w (...) z 11.08.2020 r. (k. 1224, 1233, 1240, 1248),
- informacja z N. Bank (k. 1262),
- kopia wyroku SR w (...) z 17.09.2020 r., sygn. V GNC (...),
- oświadczenia (k. 1305-1307, 1326),

	<ul style="list-style-type: none"> - zawiadomienie uczestnika post. egz. GKm 2/21 (k. 1456-1457), 		
<p>W dniu 7 września 2018 roku D. Ł. (1) dostarczył do miejsca zamieszkania S. i A. K. (1) zboże, celem jego sprzedaży. Na potwierdzenie sprzedaży wystawione zostały faktury o numerze (...) z dnia 7 września 2018 roku dotycząca sprzedaży pszenżyta, nr (...) z 7 września 2018 roku dotycząca sprzedaży jęczmienia i nr (...) z 7 września 2018 roku o łącznej wartości 103 502 zł. Faktury te pomimo upływu terminu płatności nie zostały uregulowane. S. i A. K. (1) na piśmie potwierdzili fakt istnienia zadłużenia, jednak pomimo upływu ponad 2 lat, nie uregulowali go w żadnej wysokości. Prowadzone w tej sprawie postępowanie cywilne przed Sądem Okręgowym w(...) sygn. akt: I C(...) zakończyło się dopiero wydaniem wyroku z dnia 29 stycznia 2021 r. zasądającego od pozwanych A. K. (1) i S. K. (1) na rzecz D. Ł. (1) kwoty 103.501,31 zł, który uprawomocnił się z dniem 15 września 2021 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka D. Ł. (1) (k. 18-19, 299-300, 1462), - zeznania świadka N. Ł. (1) (k. 985-986, 1503), - pisemne zawiadomienie o przestępstwie wraz z załącznikami (k. 2-11, 184-187, 194-244), - kserokopia nakazu zapłaty SO w (...) z dnia 10.05.2019 r., sygn. I Nc (...), - odpis wyroku SO w Bydgoszczy z dnia 29.01.2021 r., sygn. I C(...) (k. 1561), - pisma pokrzywdzonego (k. 38-40, 52-53, 440-442), - wezwanie do zapłaty (k. 19), - protokół oględzin akt sprawy I C (...) SO w (...) wraz z załączonymi kserokopiami (k. 524-808), 		
<p>W dniu 1 września 2017 roku S. N. (1) sprzedał do firmy (...), Sprzedaż, Handel i Usługi rzepak o wartości 90 122,89</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka S. N. (k. 1241-1242, 1504), - kserokopia nakazu zapłaty w post. 		

<p>zł. Na potwierdzenie tej transakcji została wystawiona faktura o numerze (...) z 1 września 2017 roku. Należność nie została uregulowana przez S. i A. K. (1) w terminie. W dniu 31 stycznia 2019 roku Sąd Okręgowy w (...) VI Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt VI GNe (...) nakazujący pozwanej S. K. (1) zapłacenie powodowi S. N. (1) kwotę 90 122,89zł oraz kwotę 4744 zł tytułem kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu. Orzeczenie jest prawomocne. S. i A. K. (1) pomimo upływu ponad 3 lat od zawarcia umowy kupna - sprzedaży rzepaku i wcześniejszych zapewnień w stosunku do pokrzywdzonego o terminowym uregulowaniu należności wynikającej z przedmiotowej faktury, nie wywiązali się z ciążących na nich zobowiązań w żaden sposób.</p>	<p>nakazowym z 31.01.2019 r. sygn. (...) z fakturą (k. 1245-1246),</p>		
<p>W dniu 18 grudnia 2018 r. w gospodarstwie (...) w P. doszło do pożaru budynków inwentarsko – magazynowych, w wyniku którego doszło do zniszczenia budynku gospodarczego, chlewni i obory. Po opanowaniu pożaru całość siana i słomy z poddasza</p>	<ul style="list-style-type: none"> - protokół oględzin akt sprawy PR Ds. (...).2018 wraz z kserokopią materiałów (k. 409-423), - informacja z firmy (...) (k. 470, 488, 1220, 1260), - materiały z Komendy Powiatowej (...) w C. (k. 1548-1560), 		

budynku przelewając wodą wyrzucano na zewnątrz. Zniszczeniu uległo też magazynowane w kompleksie budynków magazynowych zboże o wartości 800 tys. złotych, które nie nadawało się do dalszej sprzedaży, a nie było ubezpieczone. W uwzględnieniu roszczeń odszkodowawczych doszło do wypłaty od firmy (...) odszkodowania w następujący sposób: zaliczkę w wysokości 200.000 zł wypłacono w dniu 18 stycznia 2019 r., a dopłatę w kwocie 325.000 zł wypłacono w dniu 29.01.2019 r. Łączna wartość odszkodowania za zdarzenie polegające na pożarze budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego w P. 68 wyniosła 525.000 zł. Ostateczna wartość odszkodowania ustalona została na podstawie zawartej z poszkodowanymi w dniu 24.01.2019 r. dobrowolnej umowy ugody. Kwota odszkodowania została rozdysponowana następująco:

- 150.000,- zł – na spłatę rat zaległych w Banku Spółdzielczym w T. w dniu 7.02.2019 r.;

- 150.000,- zł – wypłacono środki z odszkodowania zgodnie z decyzją Zarządu N. Banku Spółdzielczego w T. z dnia 6.02.2019 r. w dniu 7.02.2019 r. na rachunek pani S. K. (1);

<p>- 2.465,36 zł – na spłatę zaległych odsetek w dniu 29.05.2019 r. w ramach oświadczenia o potrąceniu wzajemnych wierzytelności wymagalnych w Banku Spółdzielczym w T.;</p> <p>- 30.468,96 zł – na spłatę zaległych odsetek w dniu 29.05.2019 r. w ramach oświadczenia o potrąceniu wzajemnych wierzytelności wymagalnych w (...)Banku S.A.;</p> <p>- 192.065,68 zł – na spłatę zajęcia wierzytelności Km (...) u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) P. L. (2) w dniu 29.05.2019 r. (w sprawie egzekucyjnej na rzecz wierzyciela (...) Sp. z o.o.).</p>			
<p>W celu odbudowy zniszczonych budynków A. K. (1) zgłosił się po materiały budowlane do J. K. (1). W odbudowie nieodpłatnie pomagał mu A. R. (2), służąc radą, gdyż pomagał już kiedyś przy budowie zniszczonych budynków oraz budowie domu rodziców A. K. (1). A. K. (1) w okresie od 29 marca 2019 roku do 3 czerwca 2019 roku zakupił w firmie (...) j. J. K. (1) materiały budowlane o łącznej wartości 100 656,76zł. Firma (...) wystawiła w związku z tym faktury o numerze (...)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka J. K. (1) (k. 142-143, 1463), - zeznania świadka A. R. (k. 347-348, 1503v), - informacja z firmy (...) (k. 470, 488, 1220, 1260), - kserokopia faktury wystawionych przez firmę (...) j. J.L. K. z pokwitowaniami wydania (k. 494-510), - pismo z SO w (...) (k. 1308), - kserokopia nakazu zapłaty z 31.10.2019 r., sygn. GNc 464/19 (k. 1377) 		

z 29 marca 2019 roku, 70/04/19/C z 9 kwietnia 2019 roku oraz 10/06/19 / C z 3 czerwca 2019 roku. Powyższe faktury nie zostały uregulowane. W związku z powyższym w dniu 31 października 2019 roku Sąd Okręgowy w (...) VI Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym. Nakaz uprawomocnił się 10 lipca 2020 roku. Z relacji pokrzywdzonego J. K. (1) wynikało, iż A. K. (1) wielokrotnie utwierdzał go w przekonaniu, że spłaci swoje zobowiązania po uzyskaniu odszkodowania z firmy (...) z tytułu pożaru budynku gospodarczego i że materiały budowlane są mu niezbędne do odbudowy tych pomieszczeń. Okoliczność ta pozostaje w sprzeczności z informacją uzyskaną z firmy ubezpieczeniowej, z której wynika, iż A. K. (1) otrzymał pieniądze z odszkodowania wcześniej, tj. 18 i 29 stycznia 2019 roku. Nie odwoływał się od decyzji o przyznaniu odszkodowania, gdyż wypłacono je na podstawie ugody. J. K. (1) wielokrotnie odwiedzał A. K., również z bratem L. K. (2), który z powodu wiedzy o kłopotach finansowych A. K. był od początku sceptyczny wobec pomysłu wydawania mu towaru z odroczonym terminem płatności. A. K. (1) za

<p>każdym razem przysięgał, że odda pieniądze.</p>			
<p>Na podstawie aktu notarialnego Repertorium A nr (...) sporządzonego w kancelarii notarialnej w C. przy ul. (...) przed notariuszem D. R. ustalono, że małżonkowie S. i A. K. (1) zawarli umowę o podziale majątku dorobkowego, wyłączając obowiązującą ich majątkową wspólność ustawową i wprowadzając w ich związku małżeńskim ustrój rozdzielności majątkowej. Celem zawarcia umowy było założenie, że dzięki temu A. K. (1) przejmując ziemię odtąd będzie spłacał wierzycieli żony S. K. (1) i swoich. Po pożarze nieruchomości i powstaniu strat z tym związanych S. K. (1) podupała bowiem na zdrowiu psychicznym i nie była już w stanie dalej prowadzić działalności gospodarczej.</p>	<p>- zeznania świadka P. L. (k. 303-306, 1511v-1512v), - kserokopia aktu notarialnego Rep. A. Nr (...) z 10.12.2019 r. (k. 188-193),</p>		
<p>W toku postępowania przygotowawczego na mocy postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chełmnie z 25 maja 2020 roku w sprawie PR Ds. (...) zabezpieczeniem majątkowym objęty został pojazd V. (...) o nr rej. (...) o numerze VIN (...). W toku dalszych czynności uzyskano informacje, iż 30 czerwca 2020 roku S. K. (1) udaremniała wykonanie</p>	<p>- zaświadczenie o demontażu pojazdu (k. 1226-1229), - protokół oględzin pojazdu V. (...) (k. 1301-1302), - wyjaśnienia S. K. (k. (k. 1251, 1296-1297, 1534v), - materiał pogładowy (k. 1386-1393)</p>		

<p>w/w orzeczenia poprzez dokonanie demontażu tego pojazdu w D. na terenie (...). Samochód ten został uszkodzony, kończył się okres jego obowiązkowego ubezpieczenia, więc S. K. (1) zleciła mężowi dokonanie jego demontażu.</p>			
<p>Z uwagi na zachodzące wątpliwości co do poczytalności podejrzanych zarówno w chwili popełnienia zarzucanych im czynów, jak i w toku postępowania przygotowawczego, poddano podejrzanych jednorazowym badaniom psychiatrycznym przez biegłych psychiatrów i psychologa. Z uzyskanych opinii wynika, iż poczytalność podejrzanego A. K. (1) nie budzi wątpliwości zarówno w czasie czynów jak i w toku toczącego się postępowania. Odnośnie podejrzaney S. K. (1) biegli stwierdzili występowanie zaburzeń psychicznych o charakterze reaktywnych zaburzeń nastroju. Obecny stan zdrowia podejrzaney jest dość stabilny. W/w miała zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w stosunku do czynu z art. 286 § 1 kk, zaś wobec czynu z art. 300§ 1 i 2 kk jej zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania</p>	<p>- opinia sądowo – psychiatryczno – psychologiczne S. i A. K. (k. 1023-1027, 1035-1039),</p> <p>- opinia sądowo – psychiatryczno – psychologiczna S. K. wraz z kopią zaświadczenia (k. 1445-1449)</p>		

swoim postępowaniem w tym okresie mogła być organiczna, jednak nie w stopniu znacznym. W postępowaniu sądowym zaszła konieczność uzyskania uzupełniającej opinii psychiatryczno-psychologicznej dotyczącej oskarżonej S. K. (1) na okoliczność czy aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonej pozwala na jej udział w postępowaniu karnym i prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny oraz czy biegli widza konieczność reasumpcji swojej opinii z dnia 05.06.2020r. w zakresie oceny czy oskarżona miała zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem – w świetle aktualnej dokumentacji medycznej powstałej po sporządzeniu opinii. Biegli nie rozpoznali u oskarżonej choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali zaburzenia adaptacyjne o charakterze przedłużonej reakcji depresyjnej, będące następstwem funkcjonowania w stanie przewlekłego stresu psychologicznego. Nie było przeciwskażeń do uczestnictwa oskarżonej w procesie sądowym, lecz z uwagi na przedłużoną reakcję depresyjną S. K. (1) nie może prowadzić obrony w sposób samodzielny i rozsądny,

wymaga pomocy obrońcy. Biegli nie znaleźli podstaw do weryfikacji swojego stanowiska zawartego w opinii z dnia 5.06.2020 r.			
<p>DANE OSOBOPOZNAWCZE:</p> <p>S. K. (1), urodzona (...) w C., PESEL (...), ma wykształcenie średnie, bez zawodu, prowadzi własną działalność gospodarczą, nie wykazującą dochodów, zamężna, matka 2 dzieci w wieku (...) lat, posiada na utrzymaniu 2 osoby, nie karana.</p> <p>A. K. (1), urodzony (...) w C., PESEL (...), ma wykształcenie średnie, z zawodu operator maszyn rolniczych, prowadzi własne gospodarstwo rolne, uzyskuje miesięczny dochód w kwocie 1000 zł, żonaty, ojciec 2 dzieci w wieku (...) lat, posiada na utrzymaniu 3 osoby, nie karany.</p>	<p>- Raport o sprawie Ds. 661/2013 (k. 431-436)</p> <p>- dane o karalności (k. 1048-1049, 1379-1380, 1489-1490, 1563-1564),</p>		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. K. (1)	Czyny zarzucane: IX. w okresie od 7 września 2018 roku do kwietnia 2020 roku w P. prowadząc działalność	

gospodarczą Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd D. Ł. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktur o numerze (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży pszenżyta, nr (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży jęczmienia oraz nr (...) z dnia 7 września 2018 roku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacanie należności, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 103 502,00 zł na szkodę D. Ł. (1) i N. Ł. (1),

tj. przestępstwo z art. 286§ 1 kk

X. w dniu 10 grudnia 2019 roku w C. prowadząc działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi z siedzibą w P. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w sytuacji grożącej im niewypłacalności zawarła umowę o podział majątku dorobkowego małżonków R. A numer (...) w kancelarii notarialnej w C. D. R. w C. przy ul. (...) wyłączając obowiązującą ich majątkową wspólność ustawową i wprowadzając w ich związku małżeńskim

		<p>ustrój rozdzielnosci majątkowej, zgodnie z którą doprowadziła do ukrycia składników swojego majątku przez co udaremniła zaspokojenie swoich wierzycieli, w tym D. Ł. (1), N. Ł. (1) oraz udaremniła wykonanie orzeczeń sądowych zasądających roszczenia na rzecz (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w P., S. N. (1), J. K. (1) oraz A. Ł. (1),</p> <p><i>tj. przestępstwo z art. 300 § 1 i 2 kk</i></p> <p>XI. w okresie od 1 września 2017 roku do 8 września 2020 roku w P. prowadząc działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd S. N. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktury VAT (...) o numerze (...) z dnia 1 września 2017 roku, tj. sprzedaży rzepaku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacenie należności, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 90 122, 89zł na szkodę S. N. (1),</p> <p><i>tj. przestępstwo z art. 286§ 1 kk</i></p>	
2..	A. K. (1)	<i>Czyny zarzucane:</i>	

I. w okresie od 7 września 2018 roku do kwietnia 2020 roku w P. prowadząc działalność gospodarczą Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd D. Ł. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktur o numerze (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży pszenżyta, nr (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży jęczmienia oraz nr (...) z dnia 7 września 2018 roku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacanie należności, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 103 502,00 zł na szkodę D. Ł. (1) i N. Ł. (1),

tj. przestępstwo z art. 286§ 1 kk

II. w dniu 10 grudnia 2019 roku w C. prowadząc działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi z siedzibą w P. działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w sytuacji grożącej im niewypłacalności zawarła umowę o podział majątku dorobkowego małżonków R. A numer (...) w kancelarii notarialnej w C. D. R. w C. przy ul. (...) wyłączając obowiązującą

ich majątkową wspólność ustawową i wprowadzając w ich związku małżeńskim ustrój rozdzielności majątkowej, zgodnie z którą doprowadziła do ukrycia składników swojego majątku przez co udaremniła zaspokojenie swoich wierzycieli, w tym D. Ł. (1), N. Ł. (1) oraz udaremniła wykonanie orzeczeń sądowych zasądzających roszczenia na rzecz (...) Sp. z.o.o. z siedzibą w P., S. N. (1), J. K. (1) oraz A. Ł. (1),

tj. przestępstwo z art. 300 § 1 i 2 kk

III. w okresie od 1 września 2017 roku do 8 września 2020 roku w P. prowadząc działalność gospodarczą o nazwie Z. Skup, Sprzedaż, Handel i Usługi działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pomocą wprowadzenia w błąd S. N. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktury VAT (...) o numerze (...) z dnia 1 września 2017 roku, tj. sprzedaży rzepaku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacenie należności, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 90 122, 89zł na szkodę S. N. (1),

		tj. przestępstwo z art. 286§ 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Ani S. K. (1), ani A. K. (1) nie wprowadzili w błąd D. Ł. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem od niego płodów rolnych wynikających z faktur z dnia 7 września 2018 roku i nie doprowadzili go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Po prostu do dnia wyrokowania nie wywiązali się z zawartego zobowiązania w rozumieniu prawa cywilnego.	j.w.		
Zawarta w dniu 10 grudnia 2019 r. umowa o podział majątku dorobkowego małżonków S. i A. R. (3) A numer (...) w kancelarii notarialnej w C. D. R. w C. przy ul. (...) wyłączająca obowiązującą ich majątkową wspólność ustawową i wprowadzająca w ich związku małżeńskim ustrój rozdzielności majątkowej nie doprowadziła do ukrycia składników ich majątku i nie miała wpływu na zaspokojenie ich wierzycieli, w tym D. Ł. (1), N. Ł. (1) oraz nie udaremniła wykonania orzeczeń sądowych zasadzających	j.w.		

roszczenia na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., S. N. (1), J. K. (1) oraz A. Ł. (1).			
Ani S. K. (1), ani A. K. (1) nie wprowadzili w błąd S. N. (1) co do zamiaru regulowania zobowiązań związanych z zakupem płodów rolnych wynikających z faktury VAT (...) o numerze (...) z dnia 1 września 2017 roku i nie doprowadzili go w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Po prostu do dnia wyrokowania nie wywiązali się z zawartego zobowiązania w rozumieniu prawa cywilnego.	j.w.		
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonej S. K. k. 835-836,1250-1251,1296-1297 1322-1324, 1534v	Przesłuchana w charakterze podejrzanej S. K. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i skorzystała z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. Złożyła jedynie wyjaśnienia w zakresie zezłomowania pojazdu matki V. (...), oświadczając iż kwestią tą zajmował się jej mąż, jednak nie miał on świadomości, że	

ten samochód stanowił przedmiot zabezpieczenia w postępowaniu karnym. Podejrzana wyjaśniła, iż auto było w fatalnym stanie i nie nadawało się do użytku, a ona nie chciała przedłużyć polisy ubezpieczenia tego pojazdu. Podała, iż samochód był bardzo małej wartości. Oświadczyła, iż bardzo żałuje tego, co się stało i nie zdawała sobie konsekwencji swojego czynu.

Na rozprawie oskarżona ograniczyła się do potwierdzenia prawdziwości okoliczności podniesionych w wyjaśnieniach jej męża. Podkreśliła, że nie uczestniczyła w negocjacjach z panem Ł., robił to jej mąż. Po pożarze w gospodarstwie podupadła na zdrowiu psychicznym i zasadniczo od tego momentu zaczęły się problemy w prowadzonej przez oskarżonych działalności.

W ocenie Sądu wyjaśnieniom tym należało dać wiarę. Są one szczere i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, który Sąd uznał za wiarygodny. Jedynie odnośnie do zezłomowania pojazdu V. (...) nie sposób było uznać wyjaśnień oskarżonej za ekskulpujące. Wobec

		<p>faktu, że auto nie stanowiło żadnej wartości i chęci uniknięcia przedłużania umowy ubezpieczenia OC pojazdu nie nie stało na przeszkodzie, aby przed jego zezłomowaniem zwrócić się do Prokuratora z wnioskiem o zwolnienie tego przedmiotu spod zabezpieczenia. Tym bardziej, że oskarżona była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego A. K.</p> <p>k. 825-826,1253-1254,1314-1316 1534</p>	<p>Przesłuchany w charakterze podejrzanego A. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień. W postępowaniu przygotowawczym odniósł się jedynie krótko do sposobu wydatkowania pieniędzy uzyskanych z firmy ubezpieczeniowej z tytułu odszkodowania za zdarzenie losowe., wskazując iż częściowo przeznaczył je ja odbudowę zniszczonych budynków, a w większości zostały one zajęte przez komornika i bank spółdzielczy. Na niemal ostatniej rozprawie oskarżony wyjaśnił, że państwo Ł. mieli wiedzę na temat ich sytuacji, bo mieszkali niedaleko i wszyscy wiedzą o wszystkich wszystkim i mają pełną wiedzę i wiedzą jak działali, jak skupowali, jak sprzedawali. Cena</p>	

była normalna, to była cena rynkowa, nie było możliwości zawyżania ceny. On zarabiał w ten sposób, że skupował większą ilość zboża i tą większą partię sprzedawał, żeby mieć możliwość negocjacji ceny i w ten sposób zarobić. Czasami zawierał kontrakty długoterminowe, bo rynek sugerował, że ceny mogą być zaniżone i po tej cenie zakontraktowanej można było sprzedać, ale rynek czasami odbił i okazywało się odwrotnie, że ceny windowały w górę i ja byłem stratny. Pożar w gospodarstwie był w grudniu 2018 roku. Gdyby nie ten pożar to daliby radę, mieli zamiar, żeby to prowadzić dalej, ale pożar wprowadził tyle strat i banki żądały natychmiastowej spłaty i te pieniądze z ubezpieczenia w 85 % zabrał bank i nie było możliwości prowadzenia dalej działalności. Pożar odbił się na zdrowiu oskarżonych, tam były nie tylko budynki spalone, ale magazynowana pszenica, rzepak, pszenżyto to przyniosło duże straty, a nie było ubezpieczone to zboże. Zboże zostało zalane i nie nadawało się do sprzedaży to zboże w środku było wartości około 800 tys. złotych. Zboże fizycznie nabyte od pana Ł. było na magazynie. To co pan Ł. widział, na samochód było

ładowane pszenżyto, bo miało jechać do portu tam miało być sprzedane, ale wróciło do oskarżonych z powrotem, bo odbiorca nie miał możliwości przechowywania go i miał to zboże odebrać później. A. R. (2) to jest osoba ze wsi jest to pan, który zajmuje się budową i rodzicom oskarżonego dom budował w 2011 roku, budynki budował również oskarżonym i po pożarze sam przyjechał i zaoferował że jak A. K. będzie chciał coś zrobić to on przyjedzie i doradzi od czego zacząć, bo budynki w 80 proc były zniszczone. Za tą pomoc nie otrzymał od K. żadnego wynagrodzenia. Dnia 10 grudnia 2019 roku zawarł umowę o rozdzielenie majątkowej gdzie wszystko przeszło na A. K., bo żona po tym pożarze i po tych stratach nie mogła zająć się gospodarstwem i on przejął ziemię z załozeniem, że będzie spłacać wierzycieli których żona miała i on miał. Wartość majątku samej ziemi która wynosi 34 ha własności, co jest warte kilka milionów złotych.

W ocenie Sądu wyjaśnieniom tym należało dać wiarę. Są one szczere i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie,

który Sąd uznał za wiarygodny.

W szczególności:

- twierdzenia oskarżonego odnośnie do momentu, w którym doszło do załamania płynności finansowej w ramach prowadzonej przez niego i żonę działalności gospodarczej po zaistniałym pożarze (a nie wcześniej) znajdują potwierdzenie w zeznaniach wiarygodnych świadków i chociażby kserokopiach zakończonych skutecznie postępowań egzekucyjnych;

- twierdzenia oskarżonego odnośnie do motywów, jakimi kierował się zawierając z żoną umowę majątkową małżeńską (chęć przejęcia zobowiązań żony i odpowiedzialności za firmę i jej długi z uwagi na zły stan psychiczny S. K. i jej niezdolność do dalszego prowadzenia działalności) znajduje potwierdzenie w opinii sądowo – psychiatryczno – psychologicznej z załączoną historią choroby (k. 1023-1029: „opiniowana w 2019 r. funkcjonowała w stanie podwyższonego stresu, na który wpływ miał pożar majątku w 2018 r. oraz problemy finansowe. Efektem tego było pogorszenie stanu psychicznego S. K. (1).

		<p>Leczenie psychiatryczne podjęła w grudniu 2019 r.(...) Drugi zarzut dotyczy okresu, gdy jej stan psychiczny uległ pogorszeniu i dlatego w tym okresie mogła mieć ograniczoną, jednak nie w stopniu znacznym zdolność do rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem”);</p> <p>- twierdzenie oskarżonego, że przynajmniej część zboża (nieustalona co do ilości i wartości) została zalana wskutek akcji gaśniczej znajduje potwierdzenie w dokumentacji uzyskanej z Komendy Powiatowej (...) w C. i aktach sprawy Ds. (...).2018;</p> <p>- twierdzenie oskarżonego, że czasem tracił na kontraktach długoterminowych, bo ceny wzrastały, a on musiał dostarczać droższe w zakupie zboże po wynegocjowanej wcześniej niższej cenie, znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków.</p>	
	<p><i>Zeznania świadków, poza częściowo zeznaniami D. i N. Ł. (1), omówionymi szczegółowo w dalszej części uzasadnienia</i></p>	<p>Sąd w całości podzielił zeznania wszystkich świadków co do okoliczności zawieranych z oskarżonymi transakcji, przebiegu negocjacji i faktu uzyskania bądź nieuzyskania zaspokojenia, uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania.</p>	

Żadna z w/w osób nie miała jakiegokolwiek interesu w bezpodstawnym pomawianiu oskarżonych o coś, czego oni się nie dopuścili. Zeznania świadków znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych dokumentacji w postaci m.in. faktur, tytułów wykonawczych i kserokopii akt postępowań egzekucyjnych. Zdecydowana większość kontrahentów oskarżonych wiedziała, jaki charakter ma działalność prowadzona przez oskarżonych. Zgodnie też zeznawali o tym, od którego momentu oskarżeni zaczęli popadać w tarapaty finansowe. Generalnie oskarżeni nie kwestionowali żadnej z okoliczności podniesionych przez świadków.

Z pewną ostrożnością należało podejść do zeznań w szczególności D. Ł. (1) i N. Ł. (1). Osoby te bowiem w sposób niezwykle emocjonalny składały zeznania co do okoliczności towarzyszących zawarciu umowy przez D. Ł. (1), o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Niezwykle istotne znaczenie w niniejszej sprawie miały zeznania pokrzywdzonego J. K. (1), który spontanicznie,

		<p>szczerze i konsekwentnie opisał okoliczności, w jakich A. K. (1) zgłosił się do niego po materiały budowlane i w jaki sposób obiecywał się z nich rozliczyć. Zeznania tego świadka znajdują pełne odzwierciedlenie w depozycjach A. R. (2), który doradzał A. K. w odbudowie spalonej części zabudowań gospodarczych i uczestniczył w rozmowach dotyczących zamawianych materiałów. Do zeznań tych osób oskarżony w ogóle się nie odniósł i nie zaprzeczył im, tak jak to uczynił w odniesieniu do wersji prezentowanej przez D. Ł. (1), którą stanowczo dementował. Zeznania J. K. tym bardziej zasługują na danie im wiary, gdyż nie umniejszał on swojej naiwności, przyznając, że jego brat odradzał mu zawieranie tej transakcji z A. K. z uwagi na fakt, że już wcześniej zdarzały się z jego strony płatności po terminie. A. K. miał mu jednak przysiąc, że ureguluje należność, obiecał mu to.</p>	
	Dokumenty	<p>Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów urzędowych. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem,</p>	

		a tym samym nie budzi wątpliwości.	
	Opinie biegłych	Sąd uznał za miarodajne opinie sądowo – psychiatryczno – psychologiczne, albowiem sporządzone zostały przez biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa, zgodnie z ich niekwestionowaną fachową wiedzą i doświadczeniem zawodowym. Biegli sporządzili opinię po przeprowadzeniu badania oskarżonych, a wnioski zawarte w opiniach są logiczną konsekwencją przeprowadzonych badań i analizy przedłożonej dokumentacji medycznej (w przypadku S. K.). Opinie biegłych były jasne, pełne i rzetelne, odpowiadały na tezy postawione w postanowieniu o dopuszczeniu opinii, ponadto żadna ze stron procesu nie wносиła zastrzeżeń do tych opinii i nie budziły one wątpliwości Sądu.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo zeznania świadków D. i N. Ł. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom D. i N. Ł. tylko w zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci przede wszystkim dokumentów. W sprawie nie budziło bowiem wątpliwości, że doszło do zawarcia umowy między D. Ł. a S. K. (1) prowadzącą formalnie firmę (...) (a faktycznie – z uczestniczącym aktywnie w negocjacjach A. K. (1)) związanej z zakupem płodów rolnych wynikających z faktur o numerze (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży pszenżyta, nr (...) z dnia 7 września 2018 roku, tj. sprzedaży jęczmienia oraz nr (...) z dnia 7 września 2018 roku doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez niespłacanie należności, czym spowodowała straty w łącznej kwocie 103 502,00 zł. Nie była również sporną okolicznością, że S. i A. K. (1) nie wywiązali się z obowiązku zapłaty ceny za dostarczony im towar. Problematyczne było jednak z punktu widzenia wiarygodności twierdzenie D. Ł., jakoby K. od samego początku chcieli go oszukać, gdyż w momencie</p>	

zawierania umowy byli już niewypłacalni, gdyż jest ono w istocie gołosłowne i nie znajduje oparcia w pozostałych zgromadzonych dowodach. Nie zasługuje bowiem na uwzględnienie twierdzenie, że D. Ł. (1) nie miał świadomości, jakiego rodzaju działalność, polegającą na pośredniczeniu w obrocie zbożem, prowadzą jego kontrahenci, skoro od dawna się z nimi przyjaźnił (był ojcem chrzestnym ich syna, gościł ich na swoim weselu tydzień przed transakcją). Tym bardziej, że w swoich pierwotnych zeznaniach na samym początku postępowania D. Ł. zeznał, że w przeszłości kilkukrotnie sprzedawał państwu K. zboże i nie było większych problemów z płatnościami, były jakieś drobne poślizgi, ale wszystko ostatecznie zostało spłacone; „znamy się od bardzo dawna, znałem ich sytuację materialną i zawsze była jak najbardziej dobra, w momencie sprzedaży im zboża byłem przekonany, że są wypłacalni” (k. 19). Ponadto nie ma logicznego uzasadnienia teoria, jakoby akurat przyjaciela A. K. postanowił perfidnie oszukać, skoro zdecydowaną większość zobowiązań do tej pory regulował w terminie bądź z jakimś opóźnieniem. Zeznania D. Ł. oraz jego żony pełne są

ich niepotwierdzonych domysłów i plotek, jak chociażby fakt, że A. R. (2) miał otrzymać za swoje doradztwo budowlane kilkadziesiąt tysięcy złotych wynagrodzenia, czemu sam zainteresowany wiarygodnie zaprzeczył. D. Ł. (1) na własną rękę rozpytywał kontrahentów A. K. i sam uzurpował sobie prawo do decydowania, która decyzja gospodarcza państwa K. jego zdaniem jest słuszna i właściwa, a która nie.

Nie do końca zrozumiała jest też rola oskarżyciela posiłkowego D. Ł. (1), jaką sobie uzurpował na etapie postępowania przygotowawczego, a która w ocenie Sądu pozbawia go wiarygodności. Jego postawę w licznych pismach procesowych, w których „polecał on” Prokuraturze podejmowanie konkretnych czynności i skrupulatnie ją z tego rozliczał, żądając wyjaśnień, można oczywiście potraktować jako przejaw aktywnego udziału strony. Jednak jego zachowanie polegające na prowokacjach aranżowanych z udziałem oskarżonego, czy też oczernianie go w oczach lokalnej społeczności i żądanie zaspokojenia od innych wierzycieli

oskarżonego uznać należy już za zdecydowaną przesadę i usiłowanie spowodowania prowadzenia postępowania mającego za cel swoiste zaszczucie oskarżonych. W tym świetle tym bardziej trudno uznać, by D. Ł. (1) był ofiarą czyichkolwiek działań. I tak:

1. D. Ł. (1) podszywał się pod rzekomego nabywcę sprzętu rolniczego, a potem dowody z prowokacji dostarczał organom ścigania (nie wiadomo do końca, w jakim celu) – k. 201-245;

2. Jak wynika z zeznań R. M. (2) (k. 867-868) – prezesa (...) Spółdzielni Handlowo Produkcyjnej w S., na zebraniu członków w czerwcu 2019 r. D. Ł. (1) pomawiał A. K. o oszustwo w obecności innych członków Spółdzielni. Następnie bez żadnego tytułu prawnego usiłował wstrzymać wypłatę A. K. dywidendy z uwagi na chęć przeprowadzenia z tej dywidendy jakiejś poza-sądowej egzekucji. Posługiwał się przy tym nakazem zapłaty, który utracił moc, tytułu wykonawczego bowiem wówczas nie posiadał (k. 67). D. Ł. pomawiał również A. K. o oszustwo przed (...) w P. (k. 292, 437-438, 440-442),

3. D. Ł. (1) samodzielnie rozpytywał

		świadków – kontrahentów p. K. na okoliczności ich stosunków handlowych i nie sposób wykluczyć, że usiłował wpływać na treść ich późniejszych zeznań (wynika to już z zeznań samego D. Ł.).	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	S. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 300 § 1 k.k. kto, w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Zgodnie z art. 300 § 2 k.k. kto, w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego			

organu państwowego, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku zajęte lub zagrożone zajęciem, bądź usuwa znaki zajęcia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Czyny określone w art. 300 § 1–3 k.k. mają charakter materialny; do ich dokonania niezbędne jest wystąpienie skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela lub wierzycieli (zob. wyrok SN z dnia 8 stycznia 2008 r., III KK(...), Biul. PK 2008, nr 2, poz. 15). Tym samym podejmowanie przez sprawcę zachowań charakterystycznych dla czynności sprawczej, nawet w zamiarze udaremnienia zaspokojenia wierzyciela, nie będzie stanowiło dokonania, jeśli z jakiegoś powodu nie dojdzie do rzeczywistego utrudnienia dochodzenia roszczeń wierzyciela (np. w przypadku przeniesienia własności nieruchomości bez zachowania wymaganej formy aktu notarialnego, choć w takiej sytuacji w grę może wejść odpowiedzialność za usiłowanie nieudolne) (por. J. Majewski (w:)

Kodeks..., red. A. Zoll, t. 3, 2008, s. 705; zob. też wyrok SN z dnia 26 czerwca 2008 r., IV KK (...), Biul. PK 2008, nr 10, poz. 22). Przez „udaremnienie zaspokojenia wierzyciela” należy rozumieć spowodowanie całkowitej niemożności jego zaspokojenia. Uszczuplenie oznacza natomiast uniemożliwienie zaspokojenia roszczenia wierzyciela w jakiegokolwiek części, przy czym nie musi być to część znaczna, choć w przypadku uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela w niewielkiej części możliwe będzie wystąpienie znikomej społecznej szkodliwości czynu (zob. J. Majewski (w:) Kodeks..., red. A. Zoll, t. 3, 2008, s. 706). Zob. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 maja 2012 r., II AKa (...), LEX nr 1220205, w uzasadnieniu którego Sąd ten wskazał, iż: „Skutek przestępczy czynu zabronionego z art. 300 § 2 k.k. może nastąpić bądź jako udaremnienie, bądź jako uszczuplenie zaspokojenia wierzyciela, przy czym jako udaremnienie należy rozumieć całkowite wyłączenie zaspokojenia roszczenia, a przez uszczuplenie należy rozumieć uniemożliwienie zaspokojenia roszczenia w jakiegokolwiek części,

przy czym okoliczność, że dłużnik tylko nieznacznie uszczuplił zaspokojenie swojego wierzyciela nie ma znaczenia w płaszczyźnie jego znamion, natomiast będzie miała istotny wpływ na ocenę karygodności zachowania sprawcy". W przypadku czynu zabronionego stypizowanego w art. 300 § 2 zachowanie sprawcy polega na podejmowaniu takich samych jak w art. 300 § 1 zachowań w stosunku do składników jego majątku zajętych lub zagrożonych zajęciem, przy czym sprawca musi za pomocą tych zachowań udaremnić lub uszczuplić zaspokojenie swego wierzyciela, kierując się jednocześnie chęcią udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego. Czyn stypizowany w art. 300 § 2 należy do tzw. przestępstw materialnych ściętych. Do jego dokonania nie jest potrzebne osiągnięcie przez sprawcę wskazanego w przepisie celu, tj. udaremnienie wykonania orzeczenia organu państwowego; wystarczy ustalenie, że sprawca do osiągnięcia takiego celu swoim zachowaniem dążył. Natomiast do dokonania czynu niezbędne będzie spowodowanie przez sprawcę rzeczywistego udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia

wierzyciela (zob. postanowienie SN z dnia 4 listopada 2002 r., III KK(...), OSNKW 2003, nr 3-4, poz. 34; zob. też wyrok SN z dnia 26 czerwca 2008 r., IV KK (...), OSNKW 2008, nr 9, poz. 76, w którym Sąd ten wskazał, że do wypełnienia wszystkich znamion przestępstwa z art. 300 § 2 „konieczne jest udaremnienie bądź uszczuplenie egzekucji”). Jak podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lipca 2007 r., II KK 336/06, Prok. i Pr. 2007, nr 12, poz. 10, wskazane w art. 300 § 2 skutki w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela „są rozłączne i tym samym względem określonego wierzyciela nie mogą wystąpić równocześnie”. Warto też odnotować wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 maja 2012 r., II AKa (...), KZS 2012, z. 10, poz. 61, w uzasadnieniu którego podkreślono, iż „z uwagi na skutkowy charakter tego przestępstwa, warunkiem odpowiedzialności karnej z tego przepisu jest ustalenie szczególnej więzi między zachowaniem dłużnika a udaremnieniem lub uszczupleniem pozwalającej na obiektywne przypisanie dłużnikowi tego skutku, w wyniku którego wierzyciel poniósł szkodę.

Oznacza to, że jeżeli czynność rozporządzająca majątkiem dłużnika nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to wobec braku znamienia skutku w postaci udaremnienia zaspokojenia wierzyciela nie doszło do popełnienia tego przestępstwa". Zob. też wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2014 r., II AKA (...), LEX nr 1621283, w uzasadnieniu którego podkreślono, że: „Do istoty przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. należy rzeczywiste wyrządzenie szkody. W wypadku, gdy czynność polegająca na rozporządzeniu majątkiem nie miała rzeczywistego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to wobec braku znamienia skutku w postaci udaremnienia zaspokojenia wierzyciela, nie dochodzi do popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k." Podobnie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 28 listopada 2013 r., II AKA (...), KZS 2014, z. 4, poz. 67, w uzasadnieniu którego Sąd ten wskazał: „Jeżeli czynność rozporządzająca zajęтым mieniem dłużnika nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to pomimo wypełnienia pozostałych znamion stypizowanego w tym przepisie występku

brak znamienia skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela powoduje, że nie można uznać, że doszło do popełnienia przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. Kontynuowanie skutecznej egzekucji wierzytelności spowodowało brak podstaw do przypisania przestępstwa sprawcy, który zrealizował swoim działaniem pozostałe jego znamiona". (por. Aneta Michalska-Warias, Komentarz do art. 300 kodeksu karnego [w:] Bojarski T. (red.), Michalska-Warias A., Piórkowska-Flieger J., Szwarczyk M., Kodeks karny. Komentarz., LEX 2016).

Na aprobatę zasługuje pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 stycznia 2005 r., I KZP 31/04, OSNKW 2005, nr 2, poz. 20, że: „zbycie rzeczy zajętej w postępowaniu egzekucyjnym, prowadzonym na podstawie Kodeksu postępowania cywilnego, może wyczerpywać znamiona przestępstwa określonego w art. 300 § 2 k.k. – mimo przewidzianej w art. 848 k.p.c. możliwości kontynuowania postępowania egzekucyjnego przeciwko

nabywcy rzeczy – o ile zaistnieje skutek w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela", a tym samym: „w sytuacji możliwości kontynuowania skutecznej egzekucji wierzytelności w stosunku do nabywcy «mienia zajętego» skutek może nie zaistnieć, powodując brak podstaw do przypisania przestępstwa sprawcy, który zrealizował swoim działaniem pozostałe jego znamiona" (zob. też wyrok SN z dnia 3 lipca 2007 r., II KK (...), Prok. i Pr. 2007, nr 12, poz. 10).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należało uznać, że jedynie czyn zarzucony oskarżonej S. K. (1) w punkcie III aktu oskarżenia wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. Dokonując bowiem demontażu pojazdu matki V. (...) o nr rej. (...) doprowadziła ona do jego prawnego unicestwienia, co udaremniło zaspokojenie wierzyciela-Skarbu Państwa z tytułu ustanowionego na tej rzeczy zabezpieczenia majątkowego. Nawet jeśli oskarżona nie widziała sensu w dalszym kontynuowaniu ubezpieczenia uszkodzonego pojazdu, to mogła przecież – osobiście czy przez swojego obrońcę, zwrócić się do Prokuratury

o zwolnienie pojazdu spod zabezpieczenia i trudno przewidywać, by takiej zgody jej odmówiono. Poszła jednak na tzw. skróty, po linii najmniejszego oporu i po prostu zleciła mężowi pozbycie się kłopotliwego pojazdu.

Uznając sprawstwo oskarżonej S. K. (1) co do zarzucanego mu czynu za w pełni dowiedzione Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w treści art. 66 § 1 kk i warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne na okres jednego roku próby. Zagrożenie sankcją karną, przewidziane w art. 300 § 2 kk mieści się w granicach określonych przez art. 66 § 2 kk, co pozwoliło na uznanie, iż spełniona została formalna przesłanka, która pozwala Sądowi na zastosowanie tej wyjątkowej instytucji prawa karnego, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania wobec dotąd niekaranego sprawcy czynu.

Sąd rozważył także na tle ujawnionych materiałów sprawy zakres społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu, biorąc pod uwagę okoliczności strony przedmiotowej i podmiotowej.

Powołane powyżej okoliczności pozwoliły Sądowi na przyjęcie stanowiska, iż społeczna szkodliwość czynów oskarżonego nie jest znaczna. Stopień winy również nie był wysoki, biorąc pod uwagę dodatkowo konkluzję opinii biegłych, iż biorąc pod uwagę stan psychiczny oskarżonej jej zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w tym okresie mogła być organiczna.

Sąd umarzając wobec oskarżonego postępowanie karne wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny zostać wobec S. K. (1) osiągnięte w wyniku przeprowadzonego postępowania.

Postępowanie karne winno spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o prewencję generalną. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że każde przestępstwo spotka się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, kształtując z drugiej strony postawy akceptowane społecznie. Chodzi zatem o utwierdzenie społeczeństwa w

przekonaniu, że przepisy prawa karnego zapewniają skuteczne ściganie sprawców i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku ich naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, wedle której wysuwany pod adresem sądu oczekiwaniem jest, by orzekał on w sposób sprawiedliwy, dający przy tym efekt eliminowania negatywnych, przestępczych zachowań.

Zdaniem Sądu odstępianie od wymierzenia oskarżonej kary i warunkowe umorzenie postępowania karnego nie stoi w sprzeczności z zasadą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uwidocznionej w treści art. 53 § 1 kk. Jak już była mowa wyżej, zastosowanie wobec S. K. (1) represji karnej poprzez orzeczenie kary byłoby w opinii Sądu, na tle ujawnionych wyżej okoliczności, środkiem zbyt surowym, a wymieniona wyżej zasada zrealizowana została już poprzez szybkie ustalenie sprawcy przestępstwa i jego osądzenie. Należy w tym miejscu podkreślić, że oskarżona działała w warunkach ograniczonej poczytalności - jej zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w tym

okresie mogła być organiczna, jednak nie w stopniu znacznym. Biegli nie rozpoznali u oskarżonej choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali zaburzenia adaptacyjne o charakterze przedłużonej reakcji depresyjnej, będące następstwem funkcjonowania w stanie przewlekłego stresu psychologicznego, co stanowiło istotną okoliczność łagodzącą.

Za warunkowym umorzeniem postępowania karnego przemawia w ocenie Sądu również dotychczasowy sposób życia oskarżonej. Uprzednio nie była karana za popełnienie przestępstw, a więc zarzucane jej przestępstwo było incydentalnym wydarzeniem w jej życiu, stąd też należy wnioskować, iż oskarżony zdał sobie sprawę z naganego charakteru swojego postępowania. Czyn, którego się dopuściła stanowił efekt trudnej sytuacji życiowej, w której się znalazła w istocie bez swojej winy, w wyniku obiektywnych okoliczności (kłopoty finansowe, nieuzasadnione wszczęcie przeciwko niej postępowania karnego), funkcjonowała w stanie przewlekłego stresu psychologicznego. W związku z powyższym

Sąd uznał, iż wobec oskarżonej zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Sąd warunkowo umorzył postępowanie wobec oskarżonego na okres 1 roku, uznając, iż minimalna przewidziana przez prawo długość okresu próby jest rozstrzygnięciem adekwatnym do wagi przypisanego oskarżonej czynu i niezbędnym, by zweryfikować, czy pozytywna prognoza kryminologiczna okazała się w stosunku do oskarżonej trafna. Oskarżona nie unikała odpowiedzialności za popełnione przestępstwo, pośrednio przyznała się do jego popełnienia. Jakkolwiek zachowanie oskarżonej niewątpliwie było niewłaściwe, to zdaniem Sądu sam fakt toczenia się postępowania przeciwko niej winien stanowić ostrzeżenie i być wystarczającą represją za ten czyn, w szczególności w połączeniu z koniecznością uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 500 zł na rzecz (...), wynikającą z rozstrzygnięcia w punkcie III wyroku.

3.1. Podstawa prawna

skazania albo warunkowego

umorzenia postępowania

VI

A. K. (1)

	zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd zważywszy, iż w świetle ujawnionego materiału dowodowego sprawstwo i wina A. K. (1) odnośnie czynu zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia nie budzą wątpliwości, uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk. na szkodę firmy (...). j. J. L. K., reprezentowanej przez J. K. (1)</p> <p>Występek z art. 286 § 1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Występek ten jest przestępstwem kierunkowym znamionem celem sprawcy, którym musi być osiągnięcie korzyści majątkowej. Na podstawie wyżej ustalonego stanu faktycznego Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że czyn A. K. (1) wyczerpuje znamiona oszustwa. A. K. (1) wykonał wszystkie czynności prowadzące do zamierzonego celu</p>			

i osiągnął skutek, otrzymując od J. K. (1) szereg materiałów budowlanych i nie wywiązując się z zobowiązania polegającego na zapłaceniu za nie. A. K. miał niewątpliwie zamiar popełnienia przestępstwa, którego realizacji służyło jego zachowanie, które wypełniło dyspozycję art. 286 §1 kk, albowiem wprowadził on w błąd pokrzywdzonego, tj. wywołał w świadomości tej osoby fałszywe odzwierciedlenie rzeczywistości co do swojej kondycji finansowej i zamiaru zapłacenia za pobrany towar, zapewniając, że jest uczciwy i nie tylko w momencie zawarcia umowy, ale i potem twierdząc, że zapłaci J. K. jak tylko dostanie odszkodowanie za spalone budynki, co było kłamstwem. Nie ulega przy tym wątpliwości, że błąd dotyczył okoliczności istotnych w tej sprawie, mogących mieć (i w istocie rzeczywiście mających) wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem. Takim rozporządzeniem mieniem było wydanie towaru o łącznej wartości 100.656,76 zł, niekorzystnym dlatego, że J. K. (1) nigdy nie uzyskał za to pieniędzy. Ponadto A. K. bezsprzecznie działał w celu osiągnięcia korzyści

majątkowej dla siebie (art. 115 § 4 kk).

Zeznania J. K. (1) nie pozostawiają w tym względzie żadnych wątpliwości:

„(...)dokonał w czerwcu zafakturowania ostatniego towaru. Zaczęliśmy się domagać częściowej spłaty należności, bo pierwsze faktury były już po terminie. P. A. powiedział, że ubezpieczenie dostanie w ratach i drugą ratę przeznaczy na nasz dług, a pierwszą miał przeznaczyć na coś innego, nie wiem na co. Gdy minął termin zapłaty raty L. (K.) zadzwonił do p. A.. P. K. poprosił go o zwłokę żeby kupić paliwo do kombajnu i dokonać żniw, a po sprzedaży zboża i otrzymaniu trzeciej raty już nam zapłaci, na co przystaliśmy ze względu na starą znajomość i żeby mógł dokonać zbioru plodów rolnych. Po żniwach telefon zamilkł. P. A. nie odbierał telefonu dlatego wybrałem się z L. do miejsca zamieszkania p. A.. To było we wrześniu. Zastaliśmy w domu żonę p. A. która początkowo mówiła że go nie ma, ale powiedzieliśmy, że przyjechaliśmy się dogadać jak normalni ludzie i wtedy go zawołała, bo był gdzieś w obejściu. Rozmawialiśmy chcąc się porozumieć uczciwie jak znajomi. P. A. znowu obiecał, że wszystko

ureguluje jak wpłyną pieniądze za zboże. Po tej rozmowie pojechaliśmy do domu. Po wizycie znowu nikt nie odbierał telefonu. Po półtorej miesiąca ja pojechałem do p. A.. Zostałem go na podwórku jak z synem naprawiał jakiegoś busa. Ponownie prosił i przysięgał, chciał nawet na dzieci przysiąc. Ja prosiłem go żeby dzieci zostawić w spokoju, bo to nie jest towar. Tłumaczył się, że znowu ma dostać jakąś ratę z ubezpieczenia, że to między nami ureguluje, bo to jest jego sprawa honorowa. Zadzwoił potem sam chyba we wtorek i powiedział, że w piątek przyjedzie z pieniędzmi i wszystko ureguluje. Przekazałem to L.. Minął piątek i we wtorek zadzwoniłem znowu. Otrzymałem zapewnienie że był poślizg i w piątek - następny na pewno ureguluje. Nikt się nie pokazał. We wtorek zadzwoniłem ale telefon nie odpowiadał. Po tym wszystkim zdecydowaliśmy się na kroki prawne.” (k. 1463-1463v). W rzeczywistości już w momencie udania się do J. K. (1) w marcu 2019 r. A. K. (1) zdawał sobie sprawę, że otrzymane wcześniej (w styczniu) odszkodowanie w zasadzie zostało już wydane i nie będzie miał już z tego tytułu pieniędzy, by zapłacić za pobrany towar. Mimo to oszukał

<p>J. K., że zapłaci mu pieniędzmi otrzymanymi z ubezpieczenia, a potem jeszcze zwodził go i okłamywał przez wiele miesięcy.</p>			
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.5. Uniewinnienie</p>	<p><i>I i V</i></p>	<p>S. K. (1) i A. K. (1)</p>

			- odnośnie do czynów z art. 286 § 1 k.k.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Z przeprowadzonego postępowania dowodowego zdaniem Sądu wynika, że spór pomiędzy stronami (p. K. a p. Ł.) ma charakter cywilnoprawny i tylko w drodze wskazanego postępowania powinien być rozstrzygnięty. Dla przypisania sprawcy popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk konieczne jest wykazanie – czemu oskarżenie nie sprostало w przedmiotowej sprawie – że sprawca obejmował świadomością i zamiarem bezpośrednim nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę, ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion. Nie można zakładać, że każdy przypadek niewywiązania się z zaciągniętego zobowiązania stanowi przestępstwo oszustwa, a jedynie taki, który wyczerpuje wszystkie, wyżej opisane znamiona z art. 286 § 1 kk. Nie można faktu popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wywodzić z samej tylko			

okoliczności przejściowej i częściowej utraty płynności finansowej oskarżonych czy bezskuteczności niektórych egzekucji, a już tym bardziej z samych tylko przypuszczeń zawiadamiającego.

Zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia, że S. i A. K. (1) swoim zachowaniem doprowadzili do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. na szkodę D. Ł. (1) i N. Ł. (1) z następujących względów:

1. Nie zostało udowodnione, by w momencie zawierania umów w dniu 7 września 2018 r. (objętych trzema fakturami) z D. Ł. oskarżeni byli niewypłacalni, tj. nie posiadali majątku wystarczającego na pokrycie ich wymagalnych zobowiązań, a tym bardziej, by mieli świadomość istnienia takiej okoliczności. Charakter prowadzonej przez oskarżonych działalności polegającej m.in. na pośrednictwie w sprzedaży zboża miał właśnie taki niezwykle ryzykowny charakter, że niejednokrotnie wywiązanie się z jednego zobowiązania warunkowało wywiązanie się z kolejnego, tzn. jeśli z jakichś powodów ktoś

nie zapłacił oskarżonym za zboże, to nie mieli oni pieniędzy, by w terminie zapłacić swoim kontrahentom. Nie wynikało to jednak z ich złej woli, ponieważ jak zeznali świadkowie bywało tak, że oskarżeni zawarli niekorzystne umowy kontraktacji, ceny wzrosły i potem skupowali zboże po wyższej cenie, niż sami je odsprzedawali.

2. Zdecydowana większość kontrahentów oskarżonych wiedziała, że oskarżeni mieli problemy z uregulowaniem zobowiązań na czas, ale w końcu je regulowali. Tym bardziej nie mógł o tym sposobie działania i charakterze prowadzonej działalności przez oskarżonych nie wiedzieć D. Ł. (1), który był wieloletnim i bliskim znajomym K. i prywatnie się z nimi odwiedzał, utrzymując z nimi stosunki towarzyskie (K. byli na jego weselu 1.09.2018 r., a D. Ł. jest ojcem chrzestnym syna K.). Stąd brak wprowadzenia w błąd czy też wyzyskania błędu co swojej do kondycji finansowej.

3. Z zeznań zdecydowanej większości świadków wynika, że p. K. regulowali swoje zobowiązania, a do finansowego załamania prowadzonej przez nich

działalności doszło w istocie dopiero po powstałym w ich gospodarstwie pożarze, a więc dopiero w 2019 r.

4. Wszystkie transakcje zawierane przez K. posiadały zabezpieczenie w postaci posiadanych przez nich (w różnych konfiguracjach) nieruchomości o wartości obliczonej na potrzeby postępowania egzekucyjnego na ponad 2 miliony zł, to było ponad 30 ha dobrej ziemi, która przynosiła dochód; aż do momentu pożaru zabudowań gospodarczych w grudniu 2018 r. posiadali dochody z prowadzonego gospodarstwa rolnego, dostawali dopłaty, udzielano im kredytów na prowadzoną działalność, na zabezpieczenie których ustanawiano hipoteki umowne. W ocenie komornika sądowego (na dzień 12.03.2020 r. – składania pierwszych zeznań), prowadzącego zgodnie z regułami postępowania cywilnego niemal wszystkie egzekucje przeciwko p. K., majątku w postaci nieruchomości wystarczy na zaspokojenie zobowiązań, nawet p. Ł., któremu niemal do końca przedmiotowej sprawy karnej nie udało się uzyskać tytułu wykonawczego przeciwko oskarżonemu (por. zeznania komornika

sądowego P. L. k. 304 i nast.). Co więcej, nie sposób uznać, by oskarżeni unikali wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań, albowiem toczy się obecnie postępowanie restrukturyzacyjne.

5. Nie bez znaczenia jest także okoliczność, że nawet w ocenie podmiotu całkowicie bezstronnego, tj. Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, brak było podstaw do zwolnienia p. K. w sierpniu 2019 r. od kosztów sądowych w sprawie z powództwa D. Ł. (k. postanowienie na k. 555-556). Należy więc uznać, że nawet w 2019 roku posiadali oni majątek pozwalający na poniesienie kosztów sądowych bez uszczerbku dla utrzymania swojego i rodziny.

Wszystkie powyższe uwagi odnoszą się również do czynu, którego popełnienie zarzucono oskarżonym na szkodę S. N. (1). Jego wierzytelność powstała do tego jeszcze wcześniej, bo w 2017 roku, a wówczas tym bardziej nie mogło być mowy o jakimkolwiek zamiarze wyłudzenia od niego towaru celem niewywiązania się z obowiązku zapłaty ceny. Świadkowie podkreślali, że oskarżeni żyli dosyć wystawnie, byli nastawieni na osiągnięcie dużych zysków w krótkim

czasie, ale przecież nawet nieudolność w prowadzeniu działalności gospodarczej i podejmowanie błędnych decyzji inwestycyjnych nie może być utożsamiana z celowym oszukiwaniem kontrahentów co do zamiaru wywiązania się z zobowiązań.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że kwestia wypełnienia znamion przestępstwa oszustwa na szkodę D. i N. Ł. (1) poprzez zawarcie umów w dniu 7 września 2018 roku była już przedmiotem analizy Sądu Rejonowego w Chełmnie. Postanowieniem z dnia 28 listopada 2019 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z dnia 4.09.2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia o sygn. akt Ds. 621/2019 – w sprawie doprowadzenia w dniu 7 września 2018 r w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. Ł. (1) w kwocie 103.502 zł w ten sposób, że kupujący tj. S. K. (1) (...) Skup (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kupiła zboże zgodnie z fakturą VAT (...) nr (...) z dnia 7 września 2018 r, faktura VAT RR (...) z dnia 7 września 2018 r oraz faktura VAT RR (...)/18 z 7 września 2018 r. wprowadzając przy tym D. Ł. (1) w błąd co do zamiaru wywiązania

się z obowiązku zapłaty za wydany towar, tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego. Następnie z nieznanych przyczyn, postanowieniem Prokuratora Rejonowego w Chełmnie z dnia 2 stycznia 2020 r. podjęto na nowo dochodzenie w sprawie PR Ds. 621.2019, w oparciu o pismo Zastępcy Prokuratora Okręgowego w Toruniu z dnia 27 grudnia 2019 roku wraz z załączonymi do niego materiałami. Decyzja ta jawi się jednak jako całkowicie bezzasadna i sprzeczna z dyspozycją art. 327 § 1 k.p.k. Co prawda zgodnie z tym przepisem umorzone postępowanie przygotowawcze (lub którego wszczęcia odmówiono) może być w każdym czasie podjęte na nowo na mocy postanowienia prokuratora, jeżeli nie będzie się toczyć przeciw osobie, która w poprzednim postępowaniu występowała w charakterze podejrzanego. Nie stawia się tu także wymogów - jak to ma miejsce w przypadku wznowienia postępowania przeciwko osobie, która występowała w charakterze podejrzanego - aby ujawniły się nowe istotne fakty lub dowody nie znane w poprzednim

postępowaniu. Jednak należałoby oczekiwać, aby istniała jakaś weryfikowalna, merytoryczna podstawa wznowienia postępowania, które zakończyło się prawomocnym orzeczeniem Sądu o utrzymaniu w mocy odmowy jego wszczęcia. W przeciwnym razie decyzja organu ścigania o wznowieniu postępowania przygotowawczego bądź uszanowaniu prawomocnego rozstrzygnięcia Sądu jawić się będzie jako przysłowiowe „widzimi się” organów śledczych, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu w momencie wydania decyzji o podjęciu postępowania nie istniały żadne dowody przemawiające za koniecznością kontynuowania postępowania przygotowawczego. Postępowanie prowadzi się, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. Podejrzenie to musi być obiektywnie uprawdopodobnione. Prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa musi obejmować sam czyn, jego ustawowe znamiona, społeczną szkodliwość czyny oraz to, iż nie jest uchylona jego karalność. Nie jest wystarczające samo przypuszczenie, że mogło

zaistnieć przestępstwo, ale konieczne jest coś więcej. Ustawa określa to jako podejrzenie i to uzasadnione, muszą istnieć dowody wskazujące na popełnienie przez sprawcę przestępstwa, czyli uprawdopodobniające jego popełnienie. Decydujące znaczenie ma nie to, że wg oceny organu procesowego istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa, ale to, że podejrzenie to jest obiektywnie uzasadnione. Muszą istnieć dowody wskazujące na popełnienie przestępstwa. Tymczasem w niniejszej sprawie po wydaniu przez Sąd Rejonowy postanowienia w dniu 28 listopada 2019 roku nie tylko nie zaistniała żadna z powyższych przesłanek, ale wręcz przeciwnie – z notatki urzędowej na k. 48 wynika, że w ramach podjętych czynności operacyjnych ustalono BRAK podstaw do uznania, że istnieje uzasadnione podejrzenie wypełnienia znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. (rozpytano świadków M. C., Z. M., W. K. i A. Ł.).

	3.5. Uniewinnienie	<i>I i V</i>	S. K. (1) i A. K. (1) - odnośnie do czynów z art. 300 § 1 i 2 k.k.
Jak już była mowa we wcześniejszej części uzasadnienia czyny			

określone w art. 300 § 1-3 k.k. mają charakter materialny; do ich dokonania niezbędne jest wystąpienie skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela lub wierzycieli.

Tym samym podejmowanie przez sprawcę zachowań charakterystycznych dla czynności sprawczej, nawet w zamiarze udaremnienia

zaspokojenia wierzyciela, nie będzie stanowiło dokonania, jeśli z jakiegoś powodu nie dojdzie do rzeczywistego utrudnienia dochodzenia roszczeń wierzyciela. Przez

„udaremnienie zaspokojenia wierzyciela” należy rozumieć spowodowanie całkowitej niemożności jego zaspokojenia.

Uszczuplenie oznacza natomiast uniemożliwienie zaspokojenia roszczenia wierzyciela w jakiegokolwiek części.

Zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia, że S. i A. K. (1) swoim zachowaniem doprowadzili do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 300 § 1 i 2 § 1 k.k. na szkodę D. Ł. (1), N. Ł. (1), (...) S. z o.o. z siedzibą w P., S. N. (1), J. K. (1) i A. Ł. (1) poprzez zawarcie umowy o podział majątku wspólnego.

W przypadku czynu zabronionego stypizowanego w art. 300 § 2 zachowanie sprawcy polega na podejmowaniu takich samych jak w art. 300 § 1 zachowań w stosunku do składników jego majątku zajętych lub zagrożonych zajęciem, przy czym sprawca musi za pomocą tych zachowań udaremnić lub uszczuplić zaspokojenie swego wierzyciela, kierując się jednocześnie chęcią udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego. Oznacza to, że jeżeli czynność rozporządzająca majątkiem dłużnika nie miała realnego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to wobec braku znamienia skutku w postaci udaremnienia zaspokojenia wierzyciela nie doszło do popełnienia tego przestępstwa.

Oskarżeni poprzez zawarcie umowy majątkowej małżeńskiej nie wyczerpali znamienia przestępstwa z art. 300 § 1 i 2 k.k. w postaci rzeczywistego udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzycieli. Do zawarcia umowy nastąpiło bowiem już po zajęciu nieruchomości przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Chełmnie na rzecz wierzycieli (...) Spółka z

o.o., S. N. (1), J. K. (1) i A. Ł. (1). Zgodnie z art. 930 § 1 k.p.c. rozporządzenie nieruchomością po jej zajęciu nie ma wpływu na dalsze postępowanie. Nabywca może uczestniczyć w postępowaniu w charakterze dłużnika. W każdym razie czynności egzekucyjne są ważne tak w stosunku do dłużnika, jak i w stosunku do nabywcy. Oznacza to, że zawarcie umowy nie miało wpływu na dalszy tok postępowania egzekucyjnego i w żaden sposób nie wpłynęło na możliwość zaspokojenia się wierzyciela z przedmiotów objętych umową. W odniesieniu zaś wierzycieli, którzy w momencie zawarcia umowy małżeńskiej przez A. i S. K. nie dysponowali nawet tytułem wykonawczym, tj. D. i N. Ł. (1), o żadnym ukryciu majątku i udaremnieniu zaspokojenia również nie mogło być mowy. Istnieją bowiem inne instytucje prawa cywilnego, pozwalające na bezproblemowe dochodzenie spłaty wierzytelności z majątku dłużnika, jak chociażby skarga pauliańska czy wniosek o nadanie klauzuli wykonalności również przeciwko małżonkowi dłużnika. W przedmiotowej sprawie tytuł wykonawczy uzyskany przez D. Ł. (1) wystawiono przeciwko

oboju małżonkom K., trudno więc w ogóle zrozumieć, na czym miały polegać problem z egzekucją z majątku któregośkolwiek z oskarżonych (wspólnego czy osobistych).

Kluczowe w tym zakresie były oczywiście zeznania komornika sądowego P. L. (2): „Wiem, że utworzyli rozdzielność majątkową i pani S. przekazała na rzecz męża swoje udziały w nieruchomości, chcąc wyłączać jej odpowiedzialność za długi, co jest kompletnie nieskuteczne wobec wierzycieli w tym stanie faktycznym jaki mają, bo to de facto pan A. jest też dłużnikiem” (k. 304); „Moim zdaniem zawarcie umowy majątkowej małżeńskiej wprowadzającej rozdzielność majątkową i przeniesienie własności nieruchomości z żony na męża nie wyłączała odpowiedzialności i tym samym nie zwalnia jej z odpowiedzialności, nie jest skuteczne moim zdaniem. Musiałby wierzyciel jedynie wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika wykazując, że zobowiązanie było zaciągnięte za zgodą drugiego małżonka i w ramach wspólnego gospodarstwa domowego” (k. 1512).

W odniesieniu zaś do innych wierzycieli niewymienionych w zarzucie, których wierzytelności z niewiadomych względów nie zostały zaspokojone w drodze egzekucji, nie sposób było przesądzić, by to właśnie umowa majątkowa małżeństwa państwa K. przesądziła o bezskuteczności ich egzekucji. Przeważnie nie byli oni w stanie powiedzieć, czy w ogóle nawet domagali się nadania klauzuli wykonalności tytułom wykonawczym wystawionym przeciwko S. K. (1) również przeciwko jej małżonkowi. Nic nie stało na przeszkodzie, by po prostu korzystać z instytucji przewidzianych prawem, tym bardziej, że osobom zainteresowanym informacji o dalszym możliwym toku postępowania udzielał sam komornik sądowy. Oczywistym jest natomiast, że nie można niefrasobliwości wierzycieli utożsamiać z celowym udaremnieniem zaspokojenia, przypisywanym przez oskarżenie S. i A. K. (1).

W tym miejscu należy też podkreślić, że posiadanie wymagalnych zobowiązań nie oznacza, że nie wolno dłużnikowi zbywać składników swojego majątku, co zdawał się sugerować D. Ł.

organizując prowokacje polegające na podszywaniu się pod inną osobę celem prowadzenia z A. K. negocjacji odnośnie do zakupu sprzętu rolniczego. A. i S. K. (1) mieli bowiem prawo dalej prowadzić działalność, w przeciwnym razie popadliby w błędne koło. Jak logicznie wytłumaczył A. K., chciał sprzedać opryskiwacz by przeznaczyć pieniądze na spłatę posiadanych zobowiązań, a poza tym taki duży opryskiwacz nie był mu potrzebny w gospodarstwie i chciał kupić mniejszy. W niniejszej sprawie jedynie V. (...) był przedmiotem zabezpieczenia, co do reszty składników majątku (niezajętych w toku postępowań egzekucyjnych) państwo K. mieli prawo swobodnie dysponować, właśnie po to, by utrzymać płynność finansową i kontynuować działalność.

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K. (1)	VI, VII, VIII, IX	VI, VII, VIII, IX	Wymierzając A. K. (1) karę pozbawienia wolności, Sąd

niał na względzie przede wszystkim dyrektywę dostosowania tej sankcji do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że wprowadzie popełniony przez A. K. (1) czyn uderzył w dobro wysokiej wartości, jakim jest mienie, to jednak osiąganie celów ogólnoprewencyjnych poprzez wykorzystanie społecznego oddziaływania kary nie powinno odbywać się kosztem sprawiedliwości i służyć wyłącznie jako odstraszenie społeczeństwa. Słusznie bowiem kwestionuje się w judykaturze Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych pogląd, że tylko wysokie kary pozbawienia wolności osiągają cele prewencyjne. Tymczasem cele te osiąga się karami sprawiedliwymi, bez względu na ich wysokość. Stopień winy oskarżonego niewątpliwie był wysoki, działał on bowiem w sposób niemal bezczelny. Konsekwencją powyższego było wymierzenie kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, uwzględniając przede wszystkim stopień zawinienia sprawcy. Jednocześnie logika nakazuje przyjąć, iż oskarżony nie należy do kategorii sprawców

zdemoralizowanych, wobec których orzeczenie kary służącej izolacji od społeczeństwa jest jedyną zasadną formą reakcji prawnokarnej, lecz przeciwnie - dla realizacji celów kary najbardziej adekwatna będzie sankcja w warunkach wolności kontrolowanej.

Przy wymierzaniu kary sąd nie dopatrył się istotnych okoliczności obciążających. Natomiast do przesłanek łagodzących zaliczył Sąd dotychczasową niekaralność sądową oskarżonego.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy oraz istnienie uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zasady preferencji kar nieizolacyjnych, Sąd wymierzył A. K. (1) karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby.

Podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary określoną w art. 69 § 1 kk jest przekonanie Sądu, iż kara w tej postaci jest wystarczająca do osiągnięcia jej celów wobec sprawcy, a przede wszystkim dla zapobieżenia jego powrotowi do

przestępstwa. Taki cel w zakresie prewencji indywidualnej spełni wobec A. K. (1) kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przede wszystkim z uwagi na jego dotychczasową niekaralność. Tym bardziej, że został orzeczony obowiązek wykonania zobowiązania wobec pokrzywdzonego J. K., który pozwoli mu odczuć dolegliwość wiążącą się z efektywnym wykonywaniem orzeczonej kary. Co więcej, okres, na jaki sprawca będzie poddany próbie odnośnie przestrzegania porządku prawnego został wyznaczony na 3 (trzy) lata, a to pozwoli na ewentualną weryfikację trafności przyjętej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Obecność i kontrola kuratora powinna dodatkowo zmobilizować i zmotywować oskarżonego do poprawnego zachowania, z drugiej strony kurator winien być dla oskarżonego pomocą i wsparciem w wywiązywaniu się z obowiązków próby.

			<p>Mając na uwadze okoliczność, że należność na rzecz J. K. (1) została już objęta tytułem wykonawczym, brak było podstaw do orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. W razie bowiem ponownego zasądzenia tej kwoty wierzyciel uzyskałby dwa tytuły wykonawcze opiewające na to samo roszczenie. W tej sytuacji Sąd uznał za zasadne, aby na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązać oskarżonego do wykonania zobowiązania wynikającego z tytułu wykonawczego w sprawie z powództwa Firmy Handlowej (...). L. K. Sp. j. w T. przeciwko A. K. (1) z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt VI GNC (...).</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się</p>			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>X i X I</p>	<p>Na ogół wydatków postępowania sądowego złożyło się: koszty postępowania przygotowawczego (3.303,42 zł), ryczałt za doręczenia (20 zł), koszt kart karnych (60,-zł), koszty stawiennictwa trzech świadków – postanowienia na k. 1480, 1494, 1525 (41,79 zł + 66,86 zł + 37,94 zł) = łącznie 3.530,01 zł, a ponadto wydatek dotyczący tylko oskarżonej S. K. w postaci uzupełniającej opinii sądowo – psychiatryczno – psychologicznej w kwocie 328,34 zł.</p> <p>Z uwagi na uznanie oskarżonej za winną popełnienia tylko jednego z czterech zarzuconych jej</p>	

czynów, Sąd zasądził od oskarżonej S. K. (1) opłatę sądową w kwocie 60,- zł (na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.),) i obciążył ją wydatkami postępowania w 1/8 części w kwocie 441,25 (czteryście czterdzieści jeden złotych dwadzieścia pięć groszy), a ponadto w 1/4 części wydatku w postaci kosztu uzupełniającej opinii sądowo - psychiatryczno - psychologicznej w kwocie 328,34 zł, gdyż był to wydatek dotyczący wyłącznie tej oskarżonej - na podstawie art. 626 k.p.k. w zw. z art. 629 i 630 k.p.k.

Z uwagi na skazanie oskarżonego tylko za jeden z czterech zarzuconych mu czynów, Sąd zasądził od oskarżonego A. K. (1) opłatę sądową w kwocie 180,- zł (na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) i obciążył go wydatkami postępowania w 1/8 części w kwocie 441,25 (czteryście czterdzieści jeden złotych dwadzieścia pięć groszy) - na podstawie art. 626 k.p.k. i 630 k.p.k.

8. PODPIS